

Op 24 mei en 31 mei jl. vonden twee bijeenkomsten plaats onder de noemer

'Kennisdeling voor gebiedsteams en indicatiestellers van gemeenten'

In de eerste bijeenkomst op 24 mei was van ieder gebiedsteam van de gemeenten in regio Rivierenland één persoon uitgenodigd om door middel van casuïstiekbespreking getraind en geïnformeerd te worden over afspraken in de contracten en de perceelbeschrijvingen. Doel van deze werksessie was ervoor te zorgen dat daarmee alle deelnemers voldoende in staat waren om in de tweede sessie (van 31 mei) zelf als gespreksleider op te treden voor de volgende lichting deelnemers vanuit de gebiedsteams. Opzet hiervan was te realiseren dat er uiteindelijk in iedere gemeente één persoon is die maximaal geïnformeerd is over de contracten en de toepassing hiervan in casuïstiekbespreking en zo te komen tot een olievlekwerking over alle gemeenten en gebiedsteams.

De casusbespreking bleek een goede, aansprekende werkvorm om informatie over de percelen te geven en inzicht te krijgen in hoe je van daaruit komt tot indicatiestelling. Na de plenaire casusbespreking gingen de deelnemers in tweetallen aan de slag om aan de hand van een casus uit de praktijk, op basis van de perceelinformatie te komen tot een indicatiestelling. Bovendien werd aan de deelnemers tijdens de bijeenkomst gevraagd op 31 mei de rol van gespreksleider te vervullen en om de ambassadeursrol op te pakken, en collega's te motiveren om naar de bijeenkomst te komen.

Op 31 mei vervolgens, gingen de kersverse ambassadeurs enthousiast aan de slag in hun nieuwe rol als gespreksleiders voor een volgende groep geïnteresseerde medewerkers van gebiedsteams en indicatiestellers in Rivierenland.

Ook bij deze groep bleek dat de werkvorm 'casusbespreking' erg aansprak en erg geschikt is om zowel informatie te geven als kennis te delen. Deelnemers ervoeren het als zeer leerzaam om hun werkwijzen te kunnen 'spiegelen'. Want hoewel elke gemeente en elk gebiedsteam de eigen werkwijze bepaalt en een eigen interpretatie kan hebben, onderschreef men de voordelen van uniformiteit (terugdringen van individuele interpretaties van product- en perceelbeschrijvingen) en de tijdswinst die het oplevert wanneer je casussen die al bij collega-gebiedsteams besproken en geïndiceerd werden met elkaar deelt, en je zo dus kunt leren van elkaar in plaats van alles zelf uit te moeten zoeken.

Opmerkelijk was tijdens de casusoefeningen wel, dat men vanuit dezelfde casus, met dezelfde perceelbeschrijving in de diverse groepen toch tot heel verschillende conclusies kwam en dus tot zeer verschillende indicaties. In de afsluiting werd daarom benadrukt dat het niet gaat om de verschillende indicaties, maar dat de onderbouwing; 'Hoe kom je tot deze indicatie', het belangrijkste is.

Na afloop gaven verschillende medewerkers aan dat zij de bijeenkomst als zeer leerzaam hadden ervaren. Van enkelen kwam het signaal dat er ook behoefte was aan splitsing tussen Jeugd en Wmo, anderen gaven aan het juist prettig te vinden om met verschillende 'bloedgroepen' in de werksessie te zitten. |

Op 15 september aanstaande (van 14.00-17.00 uur) organiseert het regionale programma Wmo-Jeugd een derde bijeenkomst in de vorm van casuïstiekbesprekingen, waarbij ook mensen vanuit de Participatiewet uitgenodigd worden. Tijdens deze bijeenkomst zal meer de nadruk liggen op de **onderbouwing** van indicaties. Houd de agenda op de website in de gaten voor meer informatie over het programma en de locatie.